

aarlig dem tilkommende Indtægt, paa en saadan Maade, at de kunne stille den til Andres Disposition. Paa den anden Side have vi meent, at den, der har en saadan aarlig Indtægt, naar han behøver det, let vil kunne faae Hjælp, idet det vides, at han har Resources, igjennem hvilke han vil være istand til at dække den Forpligtelse, der maatte komme til at paa-hvile ham, uagtet denne Dækning ikke kan skee igjennem den Form, som forbydes i den af os foreslaaede § 42. Naar man derfor har bemærket, at en tilsvarende Bestemmelse ikke findes i Pensionsloven, er det vel ikke nogen vigtig Bemærkning, at Pensionsloven er beregnet paa en anden Classe end den, for hvilken nærværende Lov i det Væsentlige er freven. Man har derhos formeent, at det var i Communernes Interesse, at en saadan Bestemmelse stod i Loven, idet den nemlig sikker dem mod, at de Personer, hvem Forsørgelse er tilstaaet, efter først at have forødt, hvad der er tilstaaet dem, derved at Andre fournerede dem med Penge og siden tog, hvad der efter Loven tilkom dem, til Slutningen kunde falde paa Communen. Om vi nu i denne Henseende skulde have feilet i vor Opfatning af disse Forhold, skal jeg ganske henstille til det ærede Things Overveielse; men det er disse Betragtninger ved Siden af Grundsætningerne i de anførte Love, der have ført os til at bringe Spørgsmaalet under Forsamlingens Afgjørelse.

Krigsministeren: Uagtet det ikke er mig ubekjendt, at der om det Forslag, Udvalget har stillet til en ny § 42, hersker forskjellige Anskuelser, og uagtet det vistnok i enkelte Tilfælde kan være til Nytte for et Subject at have Berettigelse til at kunne sælge eller pantsætte sin Pension, troer jeg dog, at Fordelen ved den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse er overveiende (Ja!) og at det i de fleste Tilfælde er en Garantie for de Personer, som høre til disse Classer, nemlig Underclasserne og deres Familier, at deres Pensioner ikke kunne sælges eller pantsættes, og jeg skal altsaa efter min individuelle Overbeviisning anbefale Forslaget til det ærede Thing, at det ophøies til Lov.

Da Ingen videre pusede Ordet, gik man over til Afstemning, der gav følgende Resultat:

VIII. Almindelige Bestemmelser.

§ 40.

1) Udkastets § 40:

Nærværende Lov faaer i Reglen ingen Indfyldelse paa de allerede tilstaaede Pensioner og Understøttelser. Forsaavidt disse dog ere tillagte Invalider fra Krigen siden 1848 samt deres og de Faldnes Efterladte og maatte være ringere end det Beløb, som kan tilkomme dem efter denne Lov, blive de at bestemme og forhøje overeensstemmende med de dertil givne Forskrifter.

blev vedtaget eenstemmigt med 31 Stemmer.

ad § 41.

2) Forslag af Udvalget: At til Ordene „ud af Kraft“ føies:

„uden forsaauidt der forholdes efter § 31 a med Hensyn til den fremtidige Ordning af Søværsthusets Anliggender.“

blev vedtaget eenstemmigt med 31 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget som Redactionsbemærkning:

At i tredie Linie fra neden „ere berettede“ forandres til „have Afgang“.

blev vedtaget eenstemmigt med 28 Stemmer.

4) Udkastets § 41:

Samtlige de Bestemmelser og Regulativer, hvorefter der hidtil er tilstaaet Pension eller Understøttelse til Militair-Staternes Underclasser, der være sig enten formedelt Alder og Svagelighed eller som Invalider samt deres og de Faldnes Efterladte, træde for Fremtiden ud af Kraft, uden for saavidt der forholdes efter § 31 a med Hensyn til den fremtidige Ordning af Søværsthusets Anliggender.

Dog undtages herfra den Afgang, der i Bestemmelserne af 28de April 1842 for Avancement, Pensionering og Belønning ved Land-Statens, deres Afdeling Littr. C. II. § 32 Littr. a., er tilfagt Underofficerer m. Fl., som have modtaget Hæderstegnet for 12 og 20 Aars Tjeneste, om at vinde 2 Aar med Hensyn til Pensionsforsørgelse, hvilken Afgang fremdeles forbeholdes dem. Endvidere beholde ogjaa de Personer af Sø-Statens, der for Tiden have Afgang til Pension efter de ved den kongelige Resolution af 27de Decbr. 1842